



In ‘jeugdbeleid door de politie’ zit vooral het woord beleid

HCP Johan De Volder, adjunct-Inspecteur-generaal en
1ste HCP Thierry Gillis, Inspecteur-generaal

Laat ons maar ineens met de deur in huis vallen. De Geïntegreerde Politie, gestructureerd op twee niveaus, opgericht met de wet van 1998¹, bestaat niet (meer). Anno 2022 is er veeleer sprake van een Geïntegreerde Politie gestructureerd op meer dan 180 niveaus. Iedereen doet zo ongeveer zijn goesting, waarmee we absoluut niet gezegd willen hebben dat de Belgische politie actueel een zootje ongeregeld zou zijn. Er worden wel degelijk op vele plaatsen mooie resultaten geboekt en de burger wordt nog steeds behoorlijk beschermd. Wil men, op welk vlak dan ook, dus ook wat de relatie tussen de politie en de jongere betreft, kunnen spreken van één aanpak die de politie succesvol de toekomst moet inloodsen, dan is het nodig dat alle neuzen in dezelfde richting wijzen, meer dwingend wel te verstaan, niet vrijblijvend.

Nood aan een systematische aanpak

Hoewel de Algemene Inspectie (AIG) een van de politiediensten onafhankelijk orgaan is, zijn er toch een aantal gelijkenissen, onder meer op statutair vlak. Zo moeten ook de mandatarissen van de AIG, net als hun collega’s van de Geïntegreerde Politie, een opdrachtbrief opstellen. Eén van de strategische doelstellingen van de gezamenlijke in 2018 ingediende opdrachtbrief van de Inspecteur-generaal Thierry Gillis en de adjunct-Inspecteur-generaal Johan De Volder luidt: “*De Algemene Inspectie werkt samen*”. In uitvoering hiervan werden er sinds het aantreden van beide mandatarissen (soms intense) contacten gelegd met de andere controleorganen van de politie (het Comité P en het COC²), met POB’s (police oversight bodies³) uit andere landen via en buiten het netwerk EPAC-EACN⁴, met de FOD Justitie/SAT⁵ Justitie, de FOD Binnenlandse Zaken/SAT⁶ Binnenlandse Zaken, de Federale Politie, het CCGPI⁷, de Vaste Commissie van de Lokale Politie,

¹ Zie <https://myportal.vandenbroeleconnect.be/inhoudstypes/wetgeving/detail/149464312145989511/wet-van-7-december-1998-tot-organisatie-van-een-geintegreerde?guest>

² Het controleorgaan op de politionele informatie, zie <https://www.conroleorgaan.be/nl/politiediensten>

³ Het gaat hier om controleorganen die de politie controleren.

⁴ European Partners against Corruption - European Contact-point Network against Corruption, zie <https://www.epac-eacn.org/>

⁵ Zie <https://myportal.vandenbroeleconnect.be/inhoudstypes/wetgeving/detail/149464312146002287/koninklijk-besluit-van-10-mei-2007-tot-instelling-bij-de?guest>

⁶ Zie <https://myportal.vandenbroeleconnect.be/inhoudstypes/wetgeving/detail/149464312146002284/koninklijk-besluit-van-15-januari-2001-tot-instelling-bij-het?guest>

⁷ Met de wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten werd een coördinatiecomité van de Geïntegreerde Politie (CCGPI) opgericht dat samengesteld is uit de leden van het directiecomité van de Federale Politie en de voorzitter en de vice-voorzitters van de Vaste Commissie van de Lokale Politie (VCLP).

het CINT⁸, het REN⁹, JUSTIPOL¹⁰, de Federale Politieraad, de Commissie Evaluatie Terugkeerbeleid¹¹, de Raad van procureurs des Konings, het College van procureurs-generaal, federale overheidsdiensten, burgemeesters, gouverneurs, de Staatsveiligheid, het OCAD, het ministerie van Defensie, de Tuchtraad, de gewestelijke en de lokale overheden, UNIA¹², MYRIA¹³, het Federaal Mensenrechteninstituut¹⁴, de Vlaamse en Franstalige kinderrechtencommissarissen¹⁵ en diverse universiteiten. Ook met middenveldorganisaties zoals de Ambrassade¹⁶, de jeugd- en jongerenorganisatie JES¹⁷, het Hannah-Arendtinstituut¹⁸ en de liga's voor de mensenrechten¹⁹ werden gesprekken gevoerd. Ongetwijfeld vergeten we er een paar.

De Algemene Inspectie kan haar opdrachten maar op een correcte en kwaliteitsvolle manier uitvoeren als zij voelt, weet en begrijpt wat er leeft, binnen de Geïntegreerde Politie, én bij de gebruikers van de politiediensten. Het doel van de gesprekken met bovenvermelde overheden, diensten en organisaties is tweeërlei. Enerzijds het beter leren kennen van de gesprekspartner, maar anderzijds ook om ervoor te zorgen dat de AIG, wat zij nastreeft en wat zij doet, gekend is. Want succes moet je verkopen. De AIG moet dus, om tegemoet te komen aan de in artikel 5 van haar wet²⁰ beschreven opdracht “*tot het optimaliseren van het functioneren van de federale politie en de lokale politie evenals van hun componenten*”, niet alleen binnen de politie, maar ook daarbuiten alle mogelijke partners informeren over haar bevindingen en overtuigen om de door haar naar voor geschoven aanbevelingen in rapporten en visiedocumenten²¹ te implementeren. Dit is, ten gronde, de taak van ieder controleorgaan.

Een logische vraag is dus wat de AIG precies nastreeft en hoe zij dat doet. Welnu, het discours van de AIG is altijd identiek. De sleutel tot succes voor een goed functionerende politie is “*het voeren van een structureel, coherent, dynamisch en intern en extern op te volgen beleid*”. Het schrijven van deze zin is eenvoudig, de realisatie ervan iets lastiger.

⁸ Het Centrum Integriteit behoort tot de diensten van de federale Ombudsman en vervult de functie van “centraal meldpunt voor veronderstelde integriteitsschendingen” in het federaal administratief openbaar ambt.

⁹ In de schoot van het College van procureurs-generaal zijn diverse expertisenetwerken opgericht die gespecialiseerd zijn in een bepaalde materie; één van deze netwerken heeft betrekking op de politie.

¹⁰ Het overlegplatform JUSTIPOL werd opgericht om de samenwerking tussen justitie en politie op nationaal niveau te verstevigen. Het geeft het directiecomité van de Federale Politie en de VCLP de mogelijkheid om regelmatig vertegenwoordigers van de gerechtelijke overheden te ontmoeten.

¹¹ Zie

https://www.aigpol.be/sites/aigpol/files/attachments/Eindverslag%20van%20de%20Commissie%20Bossuyt%20-%20September%202020_0.pdf

¹² Zie <https://www.unia.be/nl>

¹³ Zie <https://www.myria.be/nl>

¹⁴ Zie <https://www.federaalinstituutmensenrechten.be/>

¹⁵ Zie <https://www.kinderrechtencommissariaat.be/> en <http://www.dgde.cfwb.be/index.php?id=2500>

¹⁶ Zie <https://ambrassade.be/nl>

¹⁷ Zie <https://jes.be/wij-zijn-jes/>

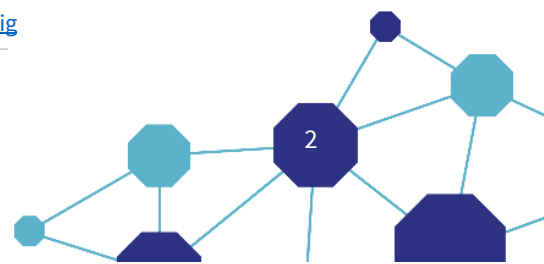
¹⁸ Zie <https://hannah-arendt.instituut/>

¹⁹ Zie <https://mensenrechten.be/> en <https://www.liguedh.be/>

²⁰ Zie <https://myportal.vandenbroeleconnect.be/inhoudstypes/wetgeving/detail/149464312145997747/wet-van-15-mei-2007-op-de-algemene-inspectie-en?guest>

²¹ <https://www.aigpol.be/nl/downloads/onze-publicaties/opiniestukken-van-de-aig>

In ‘jeugdbeleid door de politie’ zit vooral het woord beleid.



Wat betekenen bovenstaande termen?

Structureel betekent dat er op structurele basis, dus niet toevallig, eenmalig of uitzonderlijk, moet worden voorzien in een beleid. Een goed voorbeeld is het bestaan van de hiervoor reeds geciteerde opdrachtbrief. Iedere mandataris heeft volgens de wet de verplichting om een opdrachtbrief op te stellen.

Cohentie betekent dat het beleid verder moet gaan dan enkel te bepalen dat een opdrachtbrief moet worden opgesteld. Om te komen tot een gewenste eenvormigheid, moet de mandataris niet alleen neerschrijven wat hij wenst te verwezenlijken tijdens zijn mandaat, inhoudelijk moet hij daarbij worden begeleid via standaarden en normen, door iedereen toe te passen. Zo zou men kunnen voorzien in de vermelding in de opdrachtbrief van de verplichting tot het opstellen van een aantal plannen, zoals een integriteitsplan, of nog, om te verwijzen naar het onderwerp van dit artikel, een jeugd- en jongerenplan.

Dynamisch betekent dat er ruimte moet zijn voor een invulling op basis van de lokale noden. De basis van ieder beleidsintegriteitsplan moet logischerwijs gelijklopend zijn, maar de manier waarop de politiemann/-vrouw en de burger met elkaar omgaan, hangt samen met wat gebruikelijk is in een bepaald gebied²². De invulling in een grootstedelijke omgeving kan er dus (deels) anders uitzien dan voor een landelijke zone. In elk geval moet een gedifferentieerde aanpak gebaseerd zijn op een onderbouwde beslissing.

Ten slotte moet zowel *interne als externe controle* (kunnen) worden uitgeoefend op het opvolgen van het beleid. Een eenvormige aanpak van het toepassen van de CP3²³, wat de interne controle betreft, en van een systeem gelijkaardig aan het PEEL-assessment²⁴, toegepast in Engeland en Wales, wat de externe controle betreft, is voor de Algemene Inspectie de te volgen weg.

Uniforme kwaliteitsnormen binnen de GPI. Een grote uitdaging



Het PEEL-assessment wordt toegepast door de Engelse Algemene Inspectie (HMICFRS²⁵). In dit kader wordt de efficiëntie, doeltreffendheid en legitimiteit (Police Effectiveness, Efficiency and Legitimacy) van de politiediensten onderzocht en aldus ook de prestaties van de 43 politiekorpsen in Engeland en Wales beoordeeld. Een dergelijke aanpak is er niet

zomaar gekomen, het parlement vermeldde reeds in de politiewet²⁶ van 1996 dat de Engelse

²² Onderzoek naar de morele weerbaarheid van Nederlandse politiefunctionarissen, zie <https://www.politieacademie.nl/kennisonderzoek/kennis/mediatheek/PDF/92567.PDF>, pagina 76.

²³

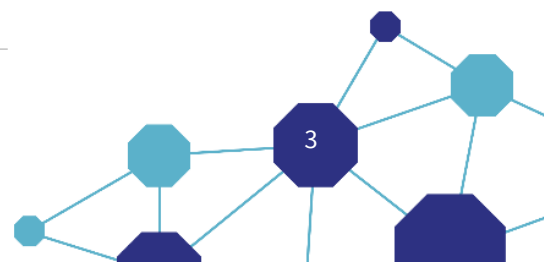
²³ Zie <https://myportal.vandenbroeleconnect.be/inhoudstypes/wetgeving/detail/149464312146002333/omzendbrief-van-29-maart-2011-rondzendbrief-cp3-betreffende-organisatiebeheersing-in?guest>

²⁴ Zie <https://www.justiceinspectorates.gov.uk/hmicfrs/peel-assessments/what-is-peel/>

²⁵ Zie <https://www.justiceinspectorates.gov.uk/hmicfrs/>

²⁶ Zie <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/1996/16/section/54>

In 'jeugdbeleid door de politie' zit vooral het woord beleid.



Algemene Inspectie de taak had “*to inspect and report on the efficiency and effectiveness of every police force maintained for a police area*”. Daarnaast was Sir Robert PEEL degene die de Metropolitan Police creëerde²⁷ en hij wordt tevens beschouwd als de grondlegger van een moderne op democratische leest geschoeide politie via negen principes²⁸ die waren opgenomen in de ‘General Instructions²⁹’ van de Metropolitan Police in 1829.

Het PEEL-assessment is inzake toezicht naar Belgische normen ongekend en redelijk intens, zeker omdat de resultaten, ook de slechte, op de site van de Engelse Algemene Inspectie worden gepubliceerd en zo kunnen worden geconsulteerd door iedere beleidsverantwoordelijke, politiefunctaris en dus ook ... door iedere burger. Zo leren de resultaten van bijvoorbeeld de politiedienst, verantwoordelijk voor de regio Cleveland, gelegen in het noordoosten van Engeland, dat zij op het vlak van efficiëntie, doeltreffendheid en legitimiteit telkens “*op onvoldoende wijze*³⁰” presteren. Positief is dat het Korps met deze bevindingen ondertussen wel aan de slag ging en ook vooruitgang³¹ boekte. Dit is het doel van goed beleid!

Belgische beleidsmakers en politionele mandatarissen hebben zich een dergelijke cultuur in elk geval (nog) niet eigen gemaakt. Het Belgische politiestelsel voorziet niet in een dergelijke systematische benadering.

Standaarden en normen zijn nochtans niet volledig onbekend binnen de Geïntegreerde Politie. Een mooi voorbeeld zijn de kerntaken van de Lokale Politie die worden omschreven in het KB van 17.09.2001 “*tot vaststelling van de organisatie- en werkingsnormen van de Lokale Politie teneinde een gelijkwaardige minimale dienstverlening aan de bevolking te verzekeren*” en in de ministeriële omzendbrief PLP 10 van 09.10.2001. In uitvoering hiervan beschikt elke politiezone ondertussen

Cleveland 2018/19

[Read more about Cleveland](#)

This is HMICFRS's fifth PEEL (police effectiveness, efficiency and legitimacy) assessment of Cleveland Police. PEEL is designed to give you information about how your local police force is performing in several important areas, in a way that is comparable both across England and Wales, and year on year.

Cleveland Police was inspected in tranche three. We have graded Cleveland as inadequate in each of the three pillars. These results mean that we have chosen to publish the report sooner than we planned, at the same time as the forces in tranche two. The force is now being supported to improve its performance.



The extent to which the force is effective at reducing crime and keeping people safe is **inadequate**.



The extent to which the force operates efficiently and sustainably is **inadequate**.



The extent to which the force treats the public and its workforce legitimately is **inadequate**.

²⁷ Zie https://en.wikipedia.org/wiki/Metropolitan_Police_Act_1829

²⁸ Zie

<https://www.ottawapolice.ca/en/about-us/Peel-s-Principles.aspx#:~:text=Note%20the%20following%20themes%20which,police%2C%20efficiency%20through%20crime%20prevention.>

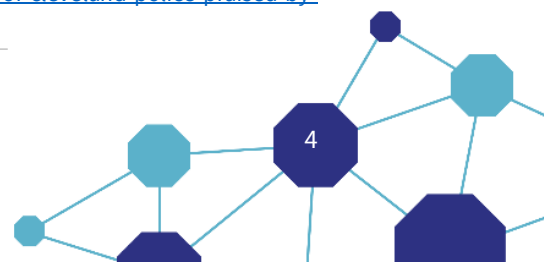
²⁹ Zie <https://www.gov.uk/government/publications/policing-by-consent/definition-of-policing-by-consent>

³⁰ Zie <https://www.justiceinspectorates.gov.uk/hmicfrs/police-forces/cleveland/>

en ook <https://www.justiceinspectorates.gov.uk/hmicfrs/news/news-feed/cleveland-police-improving-protection-vulnerable-people/>

³¹ Zie <https://www.itv.com/news/tyne-tees/2021-07-02/significant-progress-of-cleveland-police-praised-by-inspectors-after-the-force-was-placed-under-special-measures>

In ‘jeugdbeleid door de politie’ zit vooral het woord beleid.



over de volgende functionaliteiten: wijkwerking, onthaal, interventie, politionele slachtofferbejegening, lokale opsporing en lokaal onderzoek, openbare orde en verkeer. Wat de lokale opsporing en het lokaal onderzoek betreft, wordt er zelfs duidelijk aangegeven welk percentage³² van de effectieven voor deze functionaliteit moeten worden toegekend. De vraag wordt evenwel meer en meer gesteld in hoeverre deze normen nog voldoen aan de noden van een moderne politiedienst. Zo is de norm voor de functie interventie nog steeds beperkt tot minimaal één permanente ploeg en een bijkomende ploeg gedurende 84 uur per week, maar wordt er geen kwalitatieve norm opgelegd, bijvoorbeeld ten aanzien van de responstijd voor dringende interventies; bij de brandweer bestaat er wel een norm, zijnde 15 minuten. Reeds in 2004, bijna 20 jaar geleden dus, kwam het Rekenhof tot de vaststelling³³ dat “*de normen voor de minimale dienstverlening inzake basispolitiezorg slaan op de organisatie van diensten en niet op verwachte resultaten*”.

Het gebrek aan evolutie op dit vlak bewijst dat er een dringende noodzaak bestaat om over al die normen en standaarden na te denken en te beslissen welke moeten worden toegepast. Maar op welk niveau moet dit gebeuren? De versnippering van het Belgische politielandschap leidt op dit vlak tot immobilisme. Het Rekenhof was alvast in 2004 ervan overtuigd “*dat een dienst van de federale overheid uitdrukkelijk zou worden belast met en worden uitgerust voor het opvolgen, het controleren en het evalueren van de naleving van de normen over de minimale dienstverlening inzake basispolitiezorg en de minimale bezetting*”³⁴.

Ook de CP3 betreffende de organisatiebeheersing in de Geïntegreerde Politie, gestructureerd op twee niveaus is een voorbeeld van normering en standaardisering, net zoals de KUL-norm, beide opnieuw evenwel eerder op kwantitatief vlak. Deze norm, die ondertussen al van 1999 dateert, is een analyse waarbij aan de hand van een aantal (toen) relevante indicatoren³⁵ de politiecapaciteit zo goed mogelijk werd bepaald in functie van de behoeften en de specificiteit van de betrokken zone. De KUL-norm is, zoals algemeen genoegzaam bekend, volledig voorbijgestreefd. De CP3 van haar kant wordt binnen iedere politiezone naar eigen aanvoelen toegepast (maar vaak ook niet of niet gestructureerd). In elk geval zijn er geen twee zones in België die volledig dezelfde aanpak hanteren. Dat hoeft ook niet te verwonderen, want reeds in haar verslag aan de Federale politieraad van 2018 vermeldde de AIG dat opleiding in dit domein vrijwel onbestaande is binnen de Geïntegreerde Politie. Het is inderdaad onontbeerlijk dat tijdens de opleiding van politieambtenaren, en zeker van de verantwoordelijken, herhaaldelijk de nadruk wordt gelegd op het begrip *organisatiebeheersing*, zodat de risico- en organisatiebeheersingscultuur geleidelijk deel gaan uitmaken van het DNA van de medewerkers.

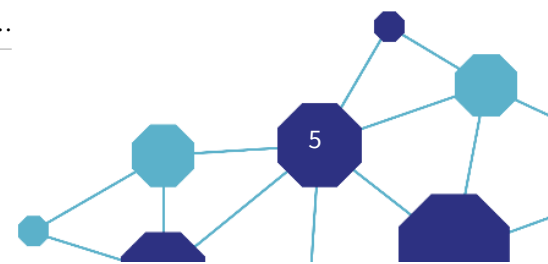
³² In de politiezones waarvan het globale effectief gelijk is aan of meer is dan 230 : 10 procent van het effectief van het operationeel kader. In de andere politiezones, 7 procent van het van het effectief van het operationeel kader, met een inzet van minimum één ploeg bestaande uit twee rechercheurs de andere dagen dan zaterdag, zondagen en feestdagen.

³³ Het waarborgen van een minimale dienstverlening inzake basispolitiezorg, Verslag van het Rekenhof aan de Kamer van volksvertegenwoordigers, Rekenhof, 2004, zie <https://www.ccrek.be/NL/Publicaties/Fiche.html?id=e9c3890c-e3a5-4ec0-baba-c7303bbc5aa7>, pagina 20.

³⁴ Ibidem, pagina 63.

³⁵ Criminaliteitscijfers, soort wegeninfrastructuur, aanwezigheid gevangenis, enz. ...

In ‘jeugdbeleid door de politie’ zit vooral het woord beleid.



De MFO-2, een ministeriële richtlijn betreffende het solidariteitsmechanisme tussen de politiezones inzake versterkingen voor opdrachten van bestuurlijke politie, is nog een voorbeeld van normering. Deze richtlijn, reeds ingevoerd sinds 2014, is echter niet afdwingbaar. Een uitvoeringsbesluit met het oog op de effectieve toepassing van een financiële sanctionering in geval van de weigering van steunverlening door een politiezone, zou in voorbereiding³⁶ zijn.

Bovenvermelde voorbeelden zijn symptomatisch, zij geven aan dat bestaande standaarden en normen ofwel niet meer aan de actualiteit worden aangepast, maar ook, wanneer ze bestaan, wat vaak niet het geval is, in het huidige reglementaire kader, vaak niet afdwingbaar zijn. Een mooi voorbeeld hiervan is het KB³⁷ van 2007 betreffende de minimumnormen, de inplanting en de aanwending van de door de politiediensten gebruikte opsluitingsplaatsen. Artikel 17 van dit KB voorziet voor de bestaande opsluitingsplaatsen in een overgangsbepaling van niet minder dan ... 20 jaar! Door dergelijke termijnen toe te laten komt een organisatie weinig ernstig over. Alsof dit nog niet er genoeg is dient te worden vastgesteld dat de politionele overheid die er na 20 jaar nog altijd in niet zou geslaagd zijn om de nodige aanpassingen te doen, niet kan worden gestraft; er werd immers geen 'stok achter de deur' ingebouwd. Het KB in kwestie is dus niet afdwingbaar.

De AIG doet hard haar best om te komen tot meer accountability bij de politiediensten, dus opdat er door de Belgische politiediensten en -leiders (meer) verantwoording zou worden afgelegd in termen van meetbare resultaten. Zo werd er een type-opdrachtbrief³⁸ gepubliceerd op onze internetsite, die politieleiders moet helpen om een dergelijk document op te stellen. Hoewel de wet iedere mandataris van de politie verplicht om een opdrachtbrief op te stellen, werden er nooit normen over de inhoud bepaald. Hetzelfde geldt voor het activiteitenverslag³⁹, dat door een mandataris moet worden opgesteld op het einde van zijn/haar vijfjarige mandaat. Wat de CP3 betreft, stelde de AIG een handleiding⁴⁰ op die de korpsen moet helpen om beleid op een methodologische manier aan te pakken. Ten slotte zal de AIG binnenkort een voorbeeld van integriteitsbeleid op haar internetsite publiceren, want ook op dit vlak is er een zeer versnipperd beleid, onder andere omwille van een deontologische commissie⁴¹ die niet naar behoren functioneert.

³⁶ Rapport Algemene Inspectie, april 2021, HET SOLIDARITEITSMECHANISME TUSSEN DE POLITIEZONES, TERUGBLIK 2018-2020", zie

<https://www.aigpol.be/sites/aigpol/files/downloads/20210401-Toepassing%20van%20de%20MFO2-Terugblik%202018-2020.pdf>, pagina 23.

³⁷ Zie

<https://myportal.vandenbroeleconnect.be/inhoudstypes/wetgeving/detail/149464312145998535/koninklijk-besluit-van-14-september-2007-betreffende-de-minimumnormen-de?guest>

³⁸ Zie <https://www.aigpol.be/nl/downloads/onze-publicaties/handleidingen-van-de-aig>

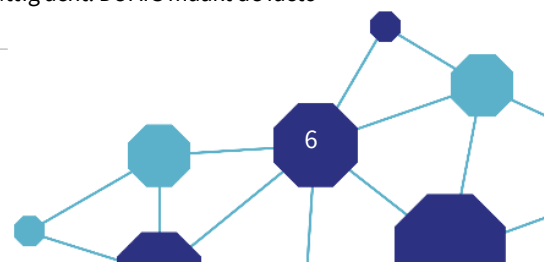
³⁹ Zie <https://www.aigpol.be/nl/downloads/onze-publicaties/handleidingen-van-de-aig>

⁴⁰ Zie

https://www.aigpol.be/sites/aigpol/files/downloads/Februari%202020-Handleiding%20CP3-Ge%C3%AFntegreerde%20politie_3.pdf

⁴¹ Deze commissie bestaat uit vertegenwoordigers van de Federale Politie, twee vertegenwoordigers van de Lokale Politie en één vertegenwoordiger van elke representatieve personeelsorganisatie. Ze moet de minister van Binnenlandse Zaken een advies afleveren over de toepassing, evaluatie en wijziging van de deontologische code. Indien nodig kan de deontologische commissie aanpassingen voorstellen die ze nuttig acht. De AIG maakt de facto geen vast deel uit van deze commissie.

In 'jeugdbeleid door de politie' zit vooral het woord beleid.





Nochtans zijn de voorbeelden legio dat het anders kan. Wat het onderwijs betreft, trad in 2009 in Vlaanderen het kwaliteitsdecreet⁴² in voege, dat in 2015 werd aangevuld met een 'Referentiekader voor Onderwijskwaliteit'⁴³. In het referentiekader worden er kwaliteitsverwachtingen geformuleerd voor 'resultaten en effecten', 'ontwikkeling van de lerenden', 'kwaliteitsontwikkeling' en 'beleid'. Het referentiekader bevat enerzijds minimale kwaliteitsverwachtingen en leidt tot een kwaliteitsbeeld. De Belgische politie kent geen algemeen dwingend kader waarin minimale

kwaliteitsverwachtingen worden bepaald. Het feit dat deze minimale kwaliteitsverwachtingen niet werden bepaald, maakt het ook minder evident voor controleorganen om een assessment-systeem gelijkaardig aan het Engelse, op te zetten. Daarenboven, maar dat is een andere discussie, zijn er hiervoor te veel politiezones. Om de kwaliteit van de politie te bewaken, te evalueren en te verbeteren, is het evenwel noodzakelijk dat een overheid weet in welke mate de opgelegde minimale kwaliteitsverwachtingen werden bereikt. Net het feit dat politiezones vaak te klein zijn, maakt dat zij geen voorstander zijn van minimale kwaliteitsverwachtingen. Kwaliteitsnormen zouden (en zullen) tot gevolg hebben dat fusies onvermijdbaar worden.

In Engeland werd in 2012 het *College of Policing*⁴⁴ opgericht, opvolger van het agentschap met de schitterende naam *National Policing Improvement Agency (NPIA)*. Anyway, het *College of Policing*, afhankelijk van de *Home Office*⁴⁵, heeft evenzeer als zijn voorganger tot doel om de werking van de politie te verbeteren. Het stelt dan ook normen op voor de politonele beroepspraktijk, erkent aanbieders van opleidingen, bevordert goede praktijken en biedt de politiediensten ondersteuning in de taken rond de bescherming van het publiek en de preventie van criminaliteit.



Tevens bevordert het de ethiek en de waarden in het politiewerk via het bepalen van integriteitsnormen. Het *College of Policing* beschikt tevens over een nationale online politiebibliotheek⁴⁶.

Dit alles wordt jaarlijks concreet vertaald in een plan⁴⁷ waarin de prioritaire gebieden voor de ontwikkeling van nationale normen en politiepraktijken worden bepaald. Deze prioriteiten

⁴² Zie <https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=14129>

⁴³ <https://onderwijs.vlaanderen.be/sites/default/files/2021-07/Referentiekader%20OK.pdf>

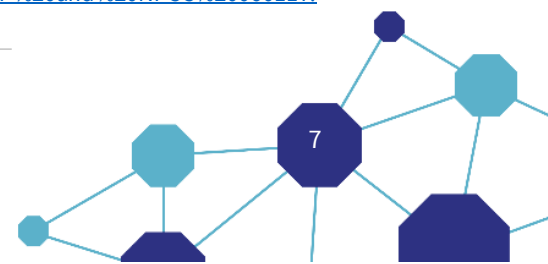
⁴⁴ Zie <https://www.college.police.uk/>

⁴⁵ Te vergelijken met de FOD Binnenlandse Zaken in België.

⁴⁶ Zie <https://www.college.police.uk/library>

⁴⁷ Zie protocol van samenwerking tussen het *College of Policing* en de NPCC, <https://www.npcc.police.uk/Publication/Signed%20Protocol%20between%20CoP%20and%20NPCC%20060117.pdf>, punt 19.

In 'jeugdbeleid door de politie' zit vooral het woord beleid.



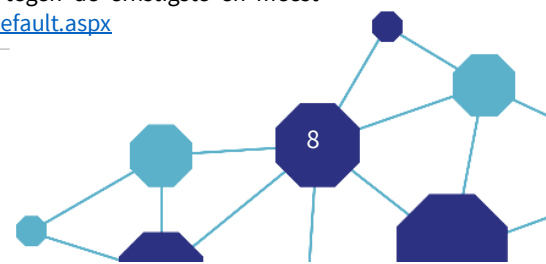
worden vastgesteld na breed overleg met een aantal partners, waaronder de NPCC (*National Police Chiefs' Council*⁴⁸) en de *Chief Constables' Council*⁴⁹. De operationele vertaling van de normen die door het *College of Policing* werden bepaald, gebeurt door de NPCC.

Het overzicht hieronder geeft alle activiteiten van het *College of Policing* goed weer :

⁴⁸ Zie <https://www.npcc.police.uk/About/AboutNPCC.aspx>

⁴⁹ Dit orgaan komt elk kwartaal bijeen om operationele politieaangelegenheden te bespreken en maatregelen af te spreken. In samenwerking met het *College of Policing* neemt de Raad besluiten over nationale normen en gemeenschappelijke benaderingen, met als doel het publiek te beschermen tegen de ernstigste en meest strategische bedreigingen, zie <https://www.npcc.police.uk/NPCCBusinessAreas/Default.aspx>

In 'jeugdbeleid door de politie' zit vooral het woord beleid.



College of Policing

We are the professional body for the police service in England and Wales.
We work together with everyone in policing to reduce crime and keep people safe.

What we do

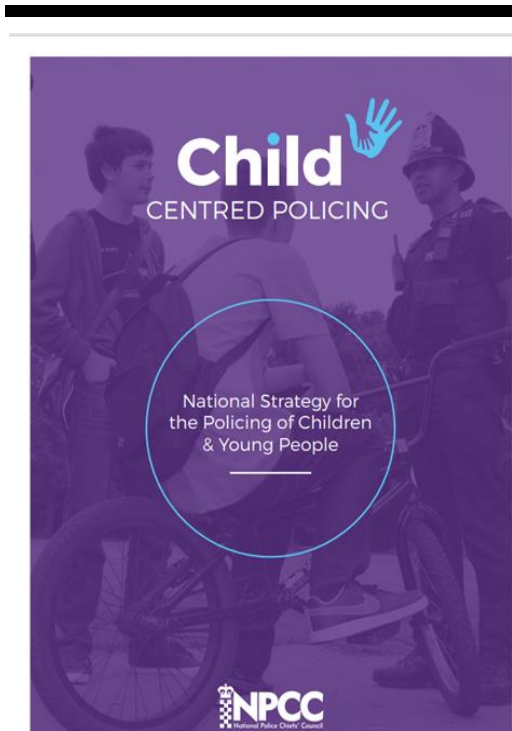
- Share knowledge and good practice**
We create and maintain easy access to knowledge, disseminate good practice, and facilitate the sharing of what works.
- Set standards**
We set standards for key areas of policing which help forces and individuals provide consistency and better service for the public.
- Support professional development**
We set requirements, accredit, quality assure and deliver learning and professional development, promote diversity and wellbeing, and help to nurture and select leaders at all levels.
- Working as part of policing**
We connect with everyone working in policing and law enforcement, to ensure that we understand the challenges they face.
- Developing evidence-based knowledge**
We identify, coordinate, monitor and develop good practice, standards, guidance and content based on practical evidence and research.
- Providing a voice of professional policing**
We are the independent and authoritative body with regard to policing knowledge, standards, skills and capabilities.

What we need to be good at

- Identifying the future for policing**
We analyse and identify the challenges and demands for the future policing workforce. The insights we draw inform our work and the priority areas for knowledge, standards and professional development.
- Communicating and marketing our services**
We communicate clearly and proactively, establish trust and engage well through all forms of media. We effectively market our products and services in the UK and overseas.
- Ensuring and assessing impact**
Our products and services are right for policing and we assess the impact of our work.
- Building and maintaining stakeholder relationships**
We work effectively with our key stakeholders, have a clear understanding of roles and responsibilities, and support coordination across the sector.

The resources we need

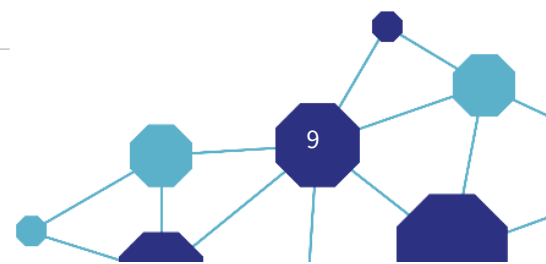
- Become an employer of choice**
We attract and retain engaged, motivated, talented and committed people from all backgrounds who are valued, supported, empowered and proud to work here.
- Foster a learning and improvement culture**
We focus on learning and continuous performance improvement supported by clear ownership and accountability.
- Ensure effective leadership, values and governance**
We develop leadership skills across our organisation and adopt clear, simple and ethical decision-making processes and governance.
- Transform our digital and data capabilities**
We use technology and data to create an effective digital experience and high-quality information for our staff and customers.
- Ensure sustainable funding and deliver value for money**
We secure resources for our organisation and use them efficiently and effectively.
- Improve our structure and processes**
We create an agile and collaborative structure in line with our priorities, and take any opportunity to improve our processes and remove bureaucracy.



Jeugdbeleid binnen de politie. Naar Engels voorbeeld?

Hoog tijd om de brug te maken naar het onderwerp van dit artikel en in te zoomen op het jeugdbeleid van de politie en meer bepaald op enkele bestaande voorbeelden van strategisch jeugdbeleid. Een prachtig exemplaar van een structurele, coherente en dynamische aanpak met mogelijkheid tot interne en externe controle, is de *National Strategy for the Policing of Children & Young*

In 'jeugdbeleid door de politie' zit vooral het woord beleid.



People⁵⁰. Uitgangspunt van deze nationale jeugdstrategie van de politie is “dat het voeren van beleid, het bepalen van processen en het bepalen van de interacties van de politie met kinderen en jongeren, een aanzienlijke impact kunnen hebben op hun leven, zowel op korte en lange termijn. Ons vermogen om contact te leggen met kinderen en jongeren zal van invloed zijn op onze relatie met hen en uiteindelijk bijdragen tot onze effectiviteit door te voorkomen dat zij slachtoffers of daders worden”.

Deze nationale strategie wordt vervolgens verder vertaald binnen de Engelse politiekorpsen, zoals het voorbeeld van New Hampshire⁵¹ bewijst.

Het document ‘When to call the police’⁵² bundelt richtlijnen van de NPCC voor scholen wanneer zij overwegen om contact op te nemen met de politie over incidenten die zich in een schoolomgeving kunnen voordoen. Het gaat hier om situaties waarbij scholen worden geconfronteerd met (cyber)criminaliteit, druggebruik, belaging, seksuele misdrijven, diefstal, wapengebruik, enz.



Ook het initiatief *Police-Youth Engagement*⁵³ is een voorbeeld van een structurele aanpak om Engelse jongeren en politie dichterbij elkaar te brengen. Zelfs de Vlaamse Regering mengt zich in deze materie via het initiatief ‘jongeren en politie’⁵⁴, waarbij wordt “gefocust op duurzame samenwerking tussen jeugdorganisaties, politiezones en een organisatie met expertise op het vlak van bemiddeling en herstelgericht werken”. Een subsidiëring van 300.000 euro werd uitgetrokken voor zes projecten en kadert in het ‘Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan’⁵⁵. Interessant is

⁵⁰ Zie

<https://www.npcc.police.uk/documents/edhr/2015/CYP%20Strategy%202015%202017%20August%202015.pdf>

⁵¹ Zie het plan van de politie van New Hampshire, <https://www.safe4me.co.uk/wp-content/uploads/2019/04/CYP-strategy-2019-opt.pdf>

⁵² Zie

<https://www.npcc.police.uk/documents/Children%20and%20Young%20people/When%20to%20call%20the%20police%20guidance%20for%20schools%20and%20colleges.pdf>

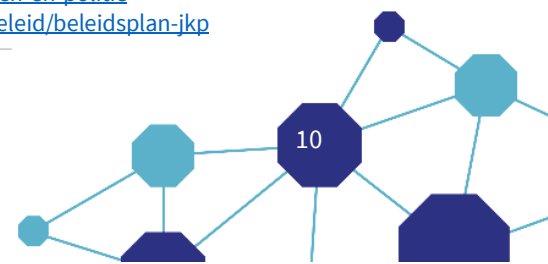
⁵³ Initiatief van de International Association of Chiefs of Police, zie

https://www.theiacp.org/sites/default/files/2018-11/IACP_PMP_PoliceYouth.pdf

⁵⁴ Zie <https://www.vlaanderen.be/cjm/nl/nieuws/lancering-projectoproep-jongeren-en-politie>

⁵⁵ Zie <https://www.vlaanderen.be/cjm/nl/jeugd/vlaams-jeugd-en-kinderrechtenbeleid/beleidsplan-jkp>

In ‘jeugdbeleid door de politie’ zit vooral het woord beleid.



dat de site rond het initiatief ‘jongeren en politie’ een lijst bevat van goede praktijken⁵⁶. Opname in een politonele online bibliotheek zou nog beter zijn natuurlijk.

Op federaal niveau lanceerde de Minister van Binnenlandse Zaken, Mevrouw Verlinden, begin 2022 een ‘kind- en jongerentoets⁵⁷’. De Minister motiveert haar initiatief als volgt : “*De afgelopen jaren nam de spanning tussen jongeren en de politie toe, onder meer door interventies bij protesten en identiteitscontroles. Dat leidde in sommige gevallen tot aangrijpende ervaringen en onbegrip ten aanzien van het optreden van de politie, mogelijk soms ook onterecht. Politiemensen kregen op hun beurt het gevoel dat jongeren hen niet respecteerden. Om deze vicieuze cirkel van wederzijds onbegrip en wantrouwen te doorbreken is de werkgroep kind- en jongerentoets opgericht.*” Een dergelijk initiatief bewijst voor de AIG vooral dat een gecoördineerde aanpak en nationaal uitvoerbare maatregelen noodzakelijk zijn. Ook de door dezelfde Minister in het leven geroepen Staten-Generaal van de politie, die tot doel heeft om ‘*de uitdagingen van de politie in beeld brengen en beleidsaanbevelingen te doen*⁵⁸’, bewijst dat door de toenemende druk op de politie een vrijblijvende, niet gestructureerde aanpak van het politiewerk steeds minder werkt.



Zelfs in het Verenigd Koninkrijk, waar instellingen zoals het *College of Policing* en de NPCC actueel reeds een belangrijke bijdrage leveren aan het bepalen van normen en standaarden, is men bovenstaande mening toegedaan. Uit een omvangrijk onderzoek van maart 2022 van de *Police Foundation*⁵⁹ over hoe de politie van de toekomst er moet uitzien, met als titel ‘*A NEW MODE OF PROTECTION - Redesigning policing and public safety for the 21st century*’, wordt

vastgesteld dat de impact van nationaal beleid op de lokale politiediensten te wensen overlaat, “*er bestaat immers geen mechanisme waardoor nationale beslissingen door iedereen verplicht moeten worden uitgevoerd*”. De studie vervolgt dat, “*hoewel er een document over de politievisie bestaat, gaat het grotendeels om ambities die worden nagestreefd en er zijn weinig hefboomen om ervoor te zorgen dat die ambities ook effectief worden verwezenlijkt*”. Beide zinnen kunnen naadloos worden toegepast op de Belgische situatie.

⁵⁶ Zie https://www.vlaanderen.be/cjm/sites/default/files/2021-06/Goede%20praktijken_jongerenenpolitie.pdf

⁵⁷ Zie <https://www.demorgen.be/politiek/kindtoets-moet-vertrouwen-tussen-politie-en-jongeren-verbeteren~bd45c832/>

⁵⁸ Zie <https://www.besafe.be/nl/veiligheidsthemas/staten-generaal-van-de-politie/staten-generaal-van-de-politie>

⁵⁹ Het gaat hier om een onafhankelijke politonele denktank die zijn missie als volgt omschrijft: “*het verzamelen van wetenschappelijke gegevens en het ontwikkelen van ideeën voor een betere politiezorg en een veiligere samenleving. Wij doen dit door betrouwbaar, onpartijdig onderzoek te produceren en door met de politie en haar partners samen te werken om verandering tot stand te brengen*”, zie <https://www.police-foundation.org.uk/>

In ‘jeugdbeleid door de politie’ zit vooral het woord beleid.

(T1) Nood aan een nieuw elan – op naar een Geïntegreerde Politie 2.0

Doordat België niet beschikt over een centraal sterk strategisch regulerend platform is er volgens de AIG geen duidelijke nationale politiestrategie om een deskundig antwoord te kunnen geven op toekomstige uitdagingen en tekortkomingen. De overheden moeten daarom, veel diepgaander dan actueel gebeurt, met de Kadernota Integrale Veiligheid (KIV), met het Nationaal Veiligheidsplan (NVP) en de Zonale Veiligheidsplannen, bepalen welke resultaten zij verwachten van de politiediensten, hoe en met wie deze zullen worden bereikt en ook hoe deze zullen worden gecontroleerd. Het debat hierover kan niet enkel worden overgelaten aan de politiediensten zelf, maar moet het gevolg zijn van een breed maatschappelijk debat, liefst in een daarvoor op te richten specifiek permanent orgaan van de Uitvoerende Macht, dat deze oefening op blijvende basis dient te verrichten. Dit moet toelaten om de politie permanent bij te sturen, absoluut noodzakelijk in deze uitdagende tijden. De Algemene Inspectie komt trouwens niet alleen tot deze vaststelling. In een audit⁶⁰ van het Rekenhof over de basisopleiding van de Inspecteurs van politie wordt er onder meer voorgesteld om “een gecentraliseerd kader voor het beheer van de kwaliteit van de opleidingen in te voeren om de kwaliteitsnormen te halen” en te voorzien in “een representatief vast orgaan belast met de definitie van de strategische visie van de opleiding”.

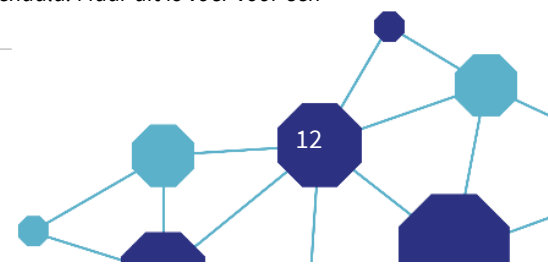
In 1828 sprak Sir Robert Peel in het House of Commons met betrekking tot de politiehervorming de woorden uit : "*De tijd is gekomen*". Welnu, dezelfde vaststelling geldt voor de Belgische politie, het is hoog tijd om te schakelen naar een kwaliteitsgedreven Geïntegreerde Politie 2.0. Want kwaliteit komt niet vanzelf, op geen enkel vlak, dus ook niet wat het jeugdbeleid van de politie betreft.

Een dergelijke aanpak gebaseerd op kwaliteit zal inspanningen vergen van de beleidsmakers, in de eerste plaats financieel, want wie normen oplegt en standaarden bepaalt, die moet er ook voor zorgen dat de politie die kan respecteren. Ook de mandatarissen van de politie zullen hun manier van leiding geven radicaal moeten omgooien, ze zullen hun beleid voornamelijk moeten richten naar het (publiek) afleggen van verantwoordelijkheid. Zijn zij allen daartoe bereid⁶¹? That's the question!

⁶⁰ Zie <https://www.rekenhof.be/NL/Publicaties/Fiche.html?id=f14ad599-a68e-4231-9a0a-48a188ae7203>

⁶¹ Voor de AIG zal dit ongetwijfeld een grote impact hebben op het aantal politiezones. Een veralgemeende invoering van kwaliteitsnormen kan door het merendeel van de zones immers niet worden behaald. Maar dit is voer voor een ander visiedocument, waar trouwens aan gewerkt wordt.

In 'jeugdbeleid door de politie' zit vooral het woord beleid.



HCP Johan De Volder startte zijn loopbaan als lid van de zeevaartpolitie in 1987. In 1988 stapte hij over naar de gerechtelijke politie bij de parketten, afdeling Brussel en vervolgens Veurne. Hij werkte mee aan de politiehervorming in 1999 en 2000 en werd in 2004, na de officiersopleiding, benoemd tot commissaris binnen de Algemene directie van de gerechtelijke politie (DGJ), waar hij de functie van HRM-verantwoordelijke uitoefende. In 2009 werd hij adjunct-directeur van de Directie van de strijd tegen de financiële en economische criminaliteit (DJF). In 2015, na het volgen van het directiebrevet, werd hij benoemd tot Hoofdcommissaris en adjunct-directeur van de Scheepvaartpolitie (SPN). Sinds eind 2017 oefent hij de mandaatfunctie uit van adjunct-inspecteur-generaal binnen de Algemene inspectie van de Federale en van de Lokale Politie (AIG). Hij is, samen met de inspecteur-generaal, auteur van diverse visiedocumenten.

1^{ste} HCP Thierry Gillis begon in 1983 als lid van de interventie bij de gemeentelijke politie Etterbeek. Als officier zette hij in 1989 zijn loopbaan verder bij de politie van Watermaal-Bosvoorde en toen deze in 2000 opging in de PZ Ukkel-WB-Oudergem werd hij er korpschef van. In 2006 werd hij lid van de Algemene inspectie binnen de Directie statuten om er als adjunct-directeur te vertrekken in 2012 naar de Federale Politie. Tussen 2012 en 2017 was hij beleidsadviseur van de commissaris-generaal, Catherine De Bolle. Sinds 2017 is hij als 1^{ste} HCP inspecteur-generaal van de Algemene inspectie van de Federale en van de Lokale politie.

In 'jeugdbeleid door de politie' zit vooral het woord beleid.

